

Rudolf + Ragna = Sant

-av Rolf Jakobsen-

I dag har Ragna og Rudolf Nesvik gullbryllup, og fremdeles kan Rudolf ta frem trekkspillet og spille en liten kjærlighetssang til Ragna.

Det har kanskje ikke stått skrevet på en skolevegg med kritt at Rudolf + Ragna = Sant, men sant er det i alle fall.

Et 50 år langt ekteskap skulle bevise det, og i dag feirer Ragna og Rudolf Nesvik fra Øverbygd gullbryllup.

Den 27. juli 1935 giftet Ragna og Rudolf seg i Øverbygd. I dag feirer de dagen på Måselvfossen camping. Mellom disse to dagene ligger et halvt århundre.

— Så altfor fort

— Tida er gått så altfor snart, og en er fort blitt gammel, sier Ragna, og legger til, — men det må en godta. Ragna er 70 og Rudolf blir snart 75 år. Vi sitter i den lyse stua, — Ragna og Rudolf side om side. Begge liker å prate, og til tross for alle årene som er gått, er minnene og inntrykkene klare. Og begge har sine meninger uavhengig av hverandre.

— 50 år er ikke så lang tid når en begynner å tenke tilbake. Jeg husker meget godt når jeg og Ragna traff hver-

andre første gang, minnes Rudolf. — Det var etter en fest på Vardeheimen, at jeg fulgte Ragna hjem. Eller i alle fall bortimot til hjemgården. Ansiktet til Rudolf blir enda mer rynkete av smilet som minnene lokke. frem.

— Ja, vi visste jo om hverandre i et par år før vi giftet oss. Jeg bodde hos bestefar, og Ragna kom som «taus» til gården. Da var det gjort. Nå får Rudolf et lett irettesettende blick fra Ragna, men det er blandet opp med et smil. Blikket var kanskje en påminnelse om at alle detaljene ikke skulle offentliggjøres.

11 unger

Ragna og Rudolf har hatt 11 unger, men en er død. Som 20-åring giftet Ragna seg, og samme året hadde hun sin

Når en ser på dagens skilsmissestatistikk, er det ekteskap av 50 års varighet nærmest en prestasjon.

— Jeg trur ikke den store kjærligheta er så viktig bestandig. Det viktige er å kunne samarbeide, mener Ragna.

første fødsel. Og like godt så ble det tvillinger allerede første gang.

— Når en lever så lenge som vi har gjort, opplever en at ungene blir gamle de også. Tvillingene Astrid (Rundmo) og Kristian har 50-års jubileum de også i år, forteller Ragna med et smil.

— Var det ikke vanskelig å være et ungt par i 30-årene, og så få tvillinger?

— Det er vanskelig å si, men gleden over å ha dem er i alle fall den samme. Arbeidsforholdene i hjemmet var primitive, og det var lite utstyr å hjelpe seg med. Det var for eksempel bare å gå ned til elva når klærne skulle vaskes. Jeg fikk forresten min første vaskemaskin av bondekvinnelaget i 1967. Ragna kommer inn på hva det var å få i barnetrygd for

fem unger i begynnelsen av 60-årene. — 450 kroner i kvartalet.

— Må overvinnes

I Oslo går hvert tredje ekteskap i oppløsning. Sett i lys av en slik statistikk, er det nærmest imponerende at noen holder i lag i 50 år.

— Hvordan har det vært å være gift så lenge?

— Det er kriser i alle ekteskap, men de må en bare overvinne. Før var det heller ikke så lett å gå fra hverandre som det er i dag. Vi er glad for at vi har fått være friske og fått arbeide.

— Hvordan er det med forelskelsen?

— Jeg trur ikke de følelsene har forandret seg så mye, men jeg trur heller ikke at den store kjærligheta er så viktig bestandig. Det viktige er å kunne samarbeide.

Likestilling

Det er Ragna som prater nå, og hun kommer inn på et tema som viser at gullbryllupsparet kan være uenige, og at de har sine bestemte meninger. Temaet er likestilling.

Ragna er tydelig for at mannfolk og kvinnfolk også skal kunne dele på jobben i hjemmet. — Når det gjelder likestilling har det blitt en stor forandring, men det må gå en grense. En far kan ikke være en mor. Jeg synes ikke det.

— Mannfolk kan godt være med på fødsler. Før så rømte de til skogs. Jeg synes det er riktig at de som vil være med på en fødsel, får lov til det. En fødsel er jo en hel opplevelse.

Mens Ragna prater, sitter Rudolf og vrir på seg. Dette er tydeligvis et emne han skulle ha sagt noen ord om.

— Jeg vil ikke være med på noen fødsel, sier han og griner på nesen. — En kopp vil jeg være med på og vaske, men jeg er ikke for denne likestillinga. Det vil jeg si at det har jeg ikke noe til overs for, slår han fast, og får svar fra Ragna. Nei, på det området er de ikke enig.

— Egen lønn ubeskrivelig
Rudolf har arbeidet i skogen det meste av sitt yrkesaktive liv, mens Ragna var 58 år før hun tok sin første lønnete jobb.

— Det går ikke an å beskrive hvordan det føltes å få sin egen lønn.

— Jeg vaska på befalsmessa på Holmen, og der jobbet jeg i ni år til jeg gikk av med pensjon, forteller Ragna og beskriver den tiltrua hun hadde til seg selv som lønnet arbeider.

— Hele mitt liv hadde jeg jobbet som husmor, men likevel trudde jeg ikke at jeg kunne klare vaskejobben. Nå vil jeg for all del ikke ha vært foruten denne tiden. Rudolf er et naturmenneske, og har derfor hatt et arbeide han ennå ikke helt har villet gi seg med. — Naturen er alt for meg, sier han, og røper at han fremdeles arbeider med skogsrydning «så lenge helsa holder». At Rudolf er en av de som har ekstra god kontakt med naturen, kan fortelles ved at han får ville fugler til å spise av hånden.

— Det har jeg opplevd mange ganger.

Ragna og Rudolf har meninger om mangt, og vi er innom både utviklinga i Øverbygd, laksefisket og høstens stortingsvalg før vi gir oss. Ungdom er også noe som blir utvekslet meninger om. — Jeg glemmer ikke at jeg har vært ungdom selv så det har hendt at jeg midt på natta er blitt vekt for å spille på trekkspillet for dem hjemme hos oss, forteller Rudolf til slutt.